

Als u dit Bosbouw tijdschrift leest is de komkommertijd al lang weer voorbij. Maar op het moment dat ik dit schrijf is dit fenomeen nog in volle gang en ook het Bosbouw tijdschrift heeft, als modern eigentijds tijdschrift, hier ten volle mee te maken, zonder dat u als lezer daar natuurlijk iets van merkt. Hopelijk. Maar daarom was ik wel extra blij met keihard nieuws, echt een geweldig bericht, dat in de Telegraaf stond. (Ik las het bericht in de Knipselkrant, dit voor alle duidelijkheid.)

"Levens-elixer voor onze bossen," stond daar met in iets kleinere letters erboven: "Nu officiële proef met homeopatische groeistimulator." Helaas werd mijn blijdschap bij het lezen van deze tekst meteen getemperd. "We verwachten geen wonderen," zegt ir. Hans Andeweg, terwijl hij met een tuinderspuit demonstreert hoe het lage loof van een perceeltje eikebomen op het landgoed Staverden op de Veluwe sinds dit voorjaar wordt behandeld met het homeopatisch middel biplantol. Aldus de begeleidende tekst in Ons Blad.

We verwachten geen wonderen, achut, bescheidenheid siert de mens en zeker onderzoeker ir. Hans Andeweg van het Louis Bolk Instituut (natuurwetenschap en antroposofie, ondergebracht in de Stichting voor fenomenologische Natuurwetenschap).

Andeweg geeft zelf duidelijk aan wat biplantol is (samengesteld uit een geheim recept van mineralen, sporenelementen die voor plantengroei noodzakelijk zijn, en vooral uronzuren die in alle organismen voorkomt): "Een middel voor het zelfreinigend vermogen van een boom, dat impulsen geeft aan de vitaliteit." Dat is een hele geruststelling. En verder zegt Andeweg: "Het heeft op boom en plant de werking dat schadelijke stoffen langzaam worden verwijderd. De eigen weerstand wordt tegelijk weer op gang gebracht, en dat maakt voedingsopname weer mogelijk." Ik ben erg blij dat dit onderzoek gedaan wordt en nog wel op een officiële basis (in het bericht wordt gerept van een opdracht van de directie Bos- en Landschapsbouw, voorheen Staatsbosbeheer) maar vind wel dat dit soort zaken nu eens doortastend moet worden aangepakt. Dat betekent om te beginnen dat het afgelopen moet zijn met schamper gepraat over alternatieve geneeswijzen. Er is tenslotte meer onder de zon dan alleen maar bekalken.

Nu kan eindelijk de deur opengezet worden voor het hele scala van alternatieve geneeswijzen waar in onze eigen artsenij al lang niet meer moeilijk over wordt gedaan en wat je zelfs van je ziekenfonds terug kunt krijgen als ik het wel heb.

Om te beginnen acupunctuur. Ik weet dat er een heel legioen van deskundigen al jaren klaar staat om met voldoende naalden uitgerust het bos in te gaan en daar de zaak grondig aan te pakken. Ziet u het ook al voor u? Als dat niet feestelijk is, al die bomen met van die kleine naaldjes hangend aan bast en stam, dat moet toch werken. En dan is daar de kruidengeneeswijze volgens Mellie Uydert. De kruidengeneeswijze bevat zeer interessante noties. Volgens Uydert is het bekend dat de plant, die een geneesmiddel voor een bepaalde ziekte bevat vaak in de buurt van patiënten die aan die ziekte lijden te vinden is.

Op die manier kunnen wij natuurlijk de natuur een handje helpen. Wij planten, ik noem maar wat, om iedere voor kanker gevoelige boom een perkje met goudsbloemen en de natuur doet de

rest. Dit kan dan vast gecombineerd worden met de toepassing van de medische astrologie, die in ons land als ik wel heb, door Uydert is geïntroduceerd. Het lijkt me zonneklaar dat je op die manier alleen nog maar kunt spreken van een winning team.

Goed, de antroposofische geneeswijze heb ik al genoemd. Dan zijn er nog de celtherapie, de enzymtherapie, er is de beïnvloeding via de energiebanen door de al genoemde acupunctuur maar daar valt ook onder bij voorbeeld de drukpuntmassage, de voetzoolmassage, de bindweefselmassage en de auriculotherapie. (Bij auriculotherapie gaat er van uit dat in de oorschelp elk onderdeel van het lichaam als corresponderende reflexzone terug te vinden is. Via een soort acupunctuur in de bewuste zone in de oorschelp wordt dan de patiënt genezen. Zo'n donders handig orgaan moet bij een boom toch ook te vinden zijn.)

Vraag mij niet hoe je bij bomen voetzoolmassage toepast, daar zijn therapeuten voor. Van wie natuurlijk zo snel mogelijk ook een groep dient af te reizen naar het Schotse Findhorn, waar ze naar ik heb horen verluiden niet alleen echt weten wat groene vingers zijn, maar waar ware wonderen worden verricht met allerlei nuttige gewassen.

Ikzelf pleit al jaren - natuurlijk voor dovemansoren - voor de psychosomatische behandeling van ziekten en kwalen in het bos. Ik weet het wel dat is niet meer alternatief, maar het moet toch maar gezegd worden. (Dit ligt bovendien volledig in de lijn van, ik noem maar wat, de homeopathische en antroposofische benadering van ziekten en kwalen in het bos, maar dit terzijde.) Psychotherapie, psychosynthese, psychoanalyse en dergelijke technieken kunnen dan eindelijk ook hun uiterst waardevolle bijdrage leveren. Ik vind wel dat wij als bosbouwers één ding goed in de gaten moeten houden en dat is de diagnostiek. Ik bedoel daarmee het volgende. We gaan niet stiekem gezonde bossen ziek verklaren, dan ze behandelen en dan vervolgens zeggen: "Zie je wel dat het helpt".